

Монашење у Доњем манастиру Острог

У навечерје празника Ваведења Пресвете Богородице, 3. децембра, Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије служио је празнично вечерње богослужење у Храму Свете Тројице у Доњем манастиру Острог, уз саслужење острошког игумана архимандрита Сергија (Рекића) и братије ове свете обитељи. По вечерњем богослужењу, Митрополит Јоаникије је замонашио у чин расе и камилавке послушника ове свете обитељи Влада, давши му монашко име Венијамин по Преподобном Венијамину Печарском.

Подсјетивши на молитве које читамо за новог монаха расофора, када се молимо да он својим молитвеним и подвижничким животом учини своју душу и цијело своје духовно биће храмом Божијим, Високопреосвећени Митрополит Јоаникије је казао да су човјекове могућности такве да његово срце, душа, воља и ум могу постати обиталиште славе Божије и дом Бога живог. А да је то тако видимо по светим Божијим угодницима, пророцима који су имали Бога у срцу своме и Њиме живјели, Њиме ходили и чудеса чинили, Њиме народ поучавали Божијом мудрошћу и силом и милост Божију изводили на овај свијет, на тај начин што су прво Бога живог у своје срце смјестили. То

понајвише видимо по Пресветој Владичици нашој Богородици.

„Прослављамо вечерас навечерје великог празника Увођења у храм Пресвете Дјеве Богородице. Дуга је то прича, дуга повијест пуна лијепих сјећања на рођење и на дјетињство Пресвете Богородице, на њене блажене родитеље и на то давно вријеме. Али оно што је најважније, по промислу Божијем, Пресвета Дјева Богородица приведена је као мала дјевојчица, говори се да је имала свега три године, да служи храму Господњем у Јерусалиму. И Бог је учинио, који ју је од Њенога зачећа осјенио својом благодаћу, да Она узраста у врлинама, вјери, чистоти, побожности и да цијело своје биће, учини храмом Божијим“, бесједио је Митрополит.

Пресвета Дјева је постала храм Божији, храм славе Божије, како је нагласио, прије него што је Господ сишао са неба и по благовијести Светога архангела Гаврила настанио се у Њезиној пречистој утроби. Када је Богородица чула арханђелску благовијест да ће родити сина, а пошто је била ријешила да живи у дјевствености, побожности и служењу Богу, питала је као људско биће, са недостацима људске природе, како ће то бити када Она не зна за мужа. Свети архангел Гаврило није објашњавао како ће то бити, јер је и за њега била тајна на који ће начин Господ сићи са неба и настанити се у Њезиној дјевичанској утроби, већ је рекао само оно што му је било речено да каже Дух Свети сићи ће на тебе и сила Свевишњег осјенићете и зачећеш и родићеш сина и надјенућеш му Исус.

Драга браћо и сестре, велики Божији промисао о спасењу рода људскога извршен је преко Пресвете Дјеве Богородице, која је у своју дјевичанску утробу примила Спаситеља свијета. Зато је прослављамо и славимо као узвишенију од Анђела и Архангела, часнију од Херувима и узвишенију од Серафима, од небеских сила. Пјевамо да је Њена утроба постала шира од небеса зато што се Онај који је на небесима и кога небеса, ни небеса над небесима не могу обухватити, ради нас људи, ради нашега спасења умањео, смирио, смањео себе, остајући Бог и не губећи ништа од своје славе. Али љубав је таква, она се умањује, она прима понижење да би учинила добро ближњима“, казао је Архиепископ цетињски и додао:

„И то је тајна над тајнама како се Бог Творац неба и земље, кога небеса обухватити не могу, настанио у утроби Пречисте Дјеве, да би примио људско тијело од Ње, и људску природу. И да би кроз људску природу устројио наше спасење и да би нас вратио у наручје Божије извршавајући дјело спасења на такав начин што је примио наше понижење и страдање да би цио род људски избавио од страдања, патњи и понижења, и да би нам вратио прво

достојанство.“

По његовим ријечима тајну љубави Божије, као и тајну духовнога живота, немогуће је изразити, јер је тајна духовнога живота предубока и превелика и то је непресушни извор живе воде на којем се напајамо само ако хоћемо да се удубљујемо у ту тајну. За то нам треба да се научимо да живимо у сагласности са нашом светом вјером и да пијемо са тога извора воде живе, која нас обнавља, просвећује. То су, поучио је сабране Владика, тајне наше свете вјере или тајне духовнога живота и због тога је одувијек било оних који су следовали Пресветој Дјеви Богородици и остављали овај свијет ради славе Божије. Указао је да су многи од њих достигли то да их можемо назвати храмом Божијим јер су заблистали славом Божијом која их је осјенила и у срцима њиховим настанила, која је преиспунила њихове душе и њихова срца. Такви су Свети апостоли, Божји угодници, мученици, светитељи... милиони оних који су угодили Богу и који су се дотакли Божије милости, истине и правде која их је просветила и препородила:

„Такав је Свети отац наш Василије Острошки Чудотворац који је у најтежим временима великих наших страдања и неприлика ишао стопама Христовим, не жалећи се на тешкоће и несреће које су сналазиле и њега и његов народ и његову паству, него увијек благодарећи Богу и увијек служећи Богу. Он је очистио своју душу и тијело, мисли и вољу те се у његовој светој души настанио Господ својом мудрошћу, милошћу, љубављу и својим чудесима, која је он чинио и за живота још, како је записано, али посебно су се та чудеса умножила преко његовог освештаног светог тијела после његовог упокојења“, казао је Митрополит и подсјетио да Свети Василије чини и даје утјеху и исцјељење онима који му са вјером, надом и љубављу, приступају не само у манастиру Острогу него и свима који му се на било коме дијелу земаљскога шара обраћају са молитвом.

На крају Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије је новом монаху Венијамину пожелио да иде путем Светих апостола и Светих отаца:

„Наш досадашњи послушник Владо, а од сада монах Венијамин, примио је залог монашкога, анђелскога чина. Постао нови служитељ Свете цркве Божије и храма Божијега, дома Божијега, завјетовао се Богу и Пресветој Богородици и Светом Василију са овим часним обећањем и са овим првим корацима на путу спасења. Нека да Бог да нови монах, трудећи се у славу Божију, не посустане, него уз помоћ Божије благодати, која ће га сигурно кријепити ако буде вјеран и истрајан на овоме светоме путу, да иде путем

Светих апостола и Светих отаца и нека га Господ кријепи, снажи, радује и обнавља његове силе и умножава његове дарове у све дане живота његовога и да га удостоји вјечнога својега Царства са свима Светима. Амин!

Весна Девећ

Фото: Жељко Драшковић

mitropolija.com